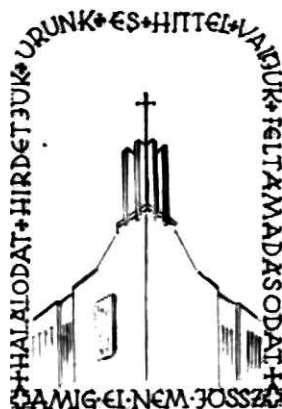

Szent Erzsébet Magyar Római Katolikus Egyházközség

432 Sheppard Ave. East, Toronto, Ont. M2N 3B7

Tel: 416-225-3300 Fax: 416-225-3814

www.szenterzsebet.org

H Í R N Ö K

Fogadóórak hétköznap: 9-3 között. *Hétfőn nincs fogadás.*

Iroda mellékszám: 21

Vasárnapi misék: 9-kor, 10.30-kor és 12-kor.

2007. június 24. – 25. szám

Plébános: Marosfalvy László SJ. Káplán: Borbély Sándor SJ. Nyugdíj állományban: Fülöp József SJ, Jaschko Balázs SJ, Máté József SJ

MISÉKEN A KÖVETKEZŐKÉRT IMÁDKOZUNK

Június 24., *Keresztelő Szt. János születése*

- 9:00** (1) +Herczeg Péterért - fia és családja
(2) +Barbolyás Lajosért - özvegye
(3) hálából, azokért, akik imádkoztak Zydrón Margit felgyógyulásáért
- 10:30** (1) +Molnár Erzsébetért - férje és fia
(2) élő és elhunyt ciszter diákokért és tanárokért
(3) +nagyamáért - unokái: Erzsike és Ilonka
(4) +Kálmán férjért - özvegye és fiai
(5) +Varga Katalinért - férje és családja
(6) +édesanyjáért és +nagyzüleiért -Inokai Bea és családja
(7) +Rosta Ferencért és +Krisztináért - István és cs.
(8) +szülőkért és +László öccséért - István és cs.
(9) +Puskás Sándorért - Peterdy család és Bartunek Ferenc
(10) +Nyerges - Bognár szülőkért - család
(11) Szűzanya tiszteletére, hálából - Fazekas Anna
(12) +Gáti Antalért - felesége, Margit és családja
(13) +Péter Dénesért - felesége, Elvira és családja
- 12.00** (1) +Fejes Ferencért - Elek család
(2) +Hartnel Andre-ért - felesége és leánya

25. Hétfő; Vilmos, Vilma, Viola

- 7.30 for Patrick's special intention - Joanna
8.00 +Elemér, +Henrietta, és +József lelki üdvéért - Magda

26. Kedd; *Alexandriai Szt. Cirill*

- 7.30 for +Francis Pinto
8.00 atyák szándékaira

27. Szerda; *Szent László király*

- 7.30 atyák szándékaira
8.00 (1) Szt. Erzsébet tiszteletére - Csányi Margit
(2) László névnapjára - családja

28. Csütörtök; *Szt. Iréneusz*

- 7.30 atyák szándékaira
8.00 +Mészáros Ilonáért - leánya és családja

29. Péntek; *Péter és Pál apostolok*

- 7.30 for all the deceased members of the Pinto family
8.00 atyák szándékaira

30. Szombat; *A római egyház első vértanúi*

- 7.30 on Celine & Bracken's 40. wedding anniversary
8.00 atyák szándékaira

Olvasók: dr. Forbáth Péter, Stadler Tímea, Szárics Ida

Áldozatok: Barbolyás Erzsébet, Birinyi Irén & Fekete Éva, Bessenyei István

Zsoltár válasz:

Hozzád vágyódik szívem, én Uram, Istenem.

VASÁRNAPI OLVASMÁNYOK:

- 📖 Is 49, 1 - 6
📖 Ap Csel 13, 22 - 26
📖 Lk 1, 57 - 66, 80

Egyházközségünkben a héten

MA (24) ♣ a 10.30-as misét Lelóczky Donát, cisztercita atya celebrálja.

♣ a Karitás csoport bécsi szelet ebédje és süteményvásárára itteni fogyasztásra és hazavitelre
♣ Cursillo.

Szerdán (27) ♣ Nyugdíjas Klub összejövetel 1-4 között.

Vasárnap (1) ♣ Szent László búcsú Courtland-on
♣ **misék: 9 és 10.30-kor**

Hosszabtváú programjaink

Július 3-7. Cserkészek nyári tábora. **6.** első péntek: 6.30-kor rózsafüzér, 7-kor szentmise **22.** a KFT ebéd árusítása itteni fogyasztásra és hazavitelre.

Augusztus 2-12. Cserkész VK tábor Fillmore-ban.

5. Nőszövetség közös áldozása a 10.30-as mise alatt.

HÍREK

◆ **Pénteken ünnepelte MÁTÉ JÓZSEF atya papságának 50. évfordulóját. Gratulálunk és szívből köszönjük a jó Istennek ezt a kegyelmét és áldását kérjük életére.**

◆ **Nyári miserendünk júliusban és augusztus- ban:** de. 9 és 10.30. (a 12-es mise szeptemberig szünetel)

◆ a Midlandra tervezett zárándoklat elmarad.

Aki meg akart gyógyulni...

II.

- Mind imádkoztok, ez igaz, de nem úgy, mint én. Ti esténként kimentek, hogy meghallgassátok az őr híreit, én azalatt imádkozom. Ti dolgoztok, tanultok, kártyáztok, ti úgy éltek körülbelül, mint a többi ember, én meg mindig imádkozom, kivéve azt az időt, ami feltétlenül szükséges az evéshez, egyébként még evés közben is, még alvás közben is; olyan nagy az akaraterőm, hogy egy idő óta azt álmodom, hogy térdelek és imádkozom. A ti imátok csak játék. Az igazi ima mérhetetlen erőfeszítés, és én estérem teljesen kimerült vagyok. És milyen kínszenvedés hajnalban, alighogy felébredek, rögtön imába kezdeni; ilyenkor még a halál is elviselhetőbbnek tűnik. De aztán erőt veszek magamon, és letérdelek. Giacomo, te öreg és bölcs vagy, tudhatnád ezt.

Ekkor Giacomo imbolyogni kezdett, mintha elveszítené az egyensúlyát, és forró könnyek futottak végig a hamuszínű varon.

- Igaz, igaz - zokogta az öreg -, a te korodban én is... én is az imába menekültem, és hét hónapig kitartottam, a sebek már összeforrtak, a bőröm kezdett kisimulni... már-már meggyógyultam... de egyszer csak nem bírtam tovább, és az egész fáradság kárba veszett... látod, milyen állapotba kerültem.

- Tehát - mondta Mseridon - te nem hiszed, hogy én...

- Isten segítsen, nem tudok mást mondani, mint hogy a Mindenható adjon erőt neked - suttogta az öreg, és apró ugrásokkal elindult a falak felé, ahol már egybegyűlt a tömeg.

Mseridon bezárkózott kunyhójába, és imádkozott; érzéketlen maradt a leprások hívására. Összeszorított fogakkal, Istenre összpontosított elmével, az erőlködéstől átizzadva harcolt a betegség ellen, és lassan-lassan a piszkos var hámlani kezdett, aztán lehullott, a helyén egészséges hús nőtt. Közben elterjedt a híre, a kunyhó körül kíváncsi csoportok verődtek össze. Mseridon már szent hírében állt.

Győzni fog, vagy semmit sem ér a sok fáradozás? Két párt alakult, a kitartó fiatalember mellett és ellen. Mígnem aztán majdnem kétéves elzárkózás után Mseridon egyszer előjött a kunyhóból. A nap végre megvilágította az arcát, melyen már nem látszott a lepra nyoma, nem hasonlított az oroszlán képéhez, hanem szépségtől ragyogott.

- Meggyógyult, meggyógyult! - kiabálták mind, és nem tudták, hogy sírjanak-e örömben, vagy irigyelnek. Mseridon tényleg meggyógyult, de ahhoz, hogy elhagyhassa a leprakórházat, igazolást kellett szereznie. Elment az orvoshoz, aki minden héten felülvizsgálta a betegeket, levetkőzött, és megvizsgáltatta magát.

- Fiam, szerencsésnek mondhatod magad - volt a válasz -, meg kell vallanom, hogy majdnem meggyógyultál.

- Majdnem? Miért? - kérdezte a fiatalember keserű csalódással.

- Nézd, nézd ezt a csúnya kis vart - s hogy ne kelljen megérintenie, pálcájával mutatott rá az egyik lába kisujján levő hamuszínű pici pontra; nem volt nagyobb egy tetűnél.

- Ezt is el kell távolítanod, ha azt akarod, hogy kiengedjék. Mseridon visszament a kunyhójába, és maga sem tudja, hogyan volt képes leküzdeni csüggedését. Azt hitte, hogy már egészséges, erejét ellazította, felkészült a jutalomra, és most előlről kezdődött a szenvedés.

- Föl a fejfel - buzdította az öreg Giacomo -, még egy kis erőfeszítés, a nagyja már megvan.

Egy hónap, aztán két hónap megszakítás nélküli, kitartó imádkozás. Semmi. Harmadik, negyedik, ötödik hónap. Semmi.

Mseridon már-már fel akarta adni, mikor egy éjszaka, a kezét gépiesen beteg lábára tette, s nem találta ott a kis vart.

A leprások ujjongva körülhordozták. Immár szabad volt. Az őrség előtt zajlott le a búcsúztatás. Aztán csak az öreg Giacomo kísérte ugrálva a külső kapuig. Ellenőrizték az iratait, a kulcs megcsikordult a zárban, az őrszem kitárta a kaput.

Elé tárult a világ a reményteljes, hűvös reggeli napsütésben. Az erdők, a zöld rétek, az éneklő madarak, és ott a távolban fehérlett a város csillogó tornyaival, kertekkel szegélyezett teraszok, lobogó zászlók, hatalmas, különböző alakú papírsárkányok, és ott lenn, ahová már nem lehet ellátni, ezernyi élet és lehetőség, nők, mámor, fényűzés, kalandok, az udvar, az intrikák, hatalom és fegyverek - az ember birodalma!

Az öreg Giacomo kíváncsian figyelte a fiatalember örömtől sugárzó arcát. Mseridon elmosolyodott a szabadság látványán. De csak egy pillanatig tartott, a fiatal lovag rögtön elsápadt.

- Mi bajod? - kérdezte az öreg; gondolván, hogy az izgalom miatt akadt el a lélegzete. Az őr meg:

- Na gyerünk, fiatalember, menj már, mert nekem azonnal be kell csuknom a kaput. De Mseridon egy lépést hátrált, és kezével eltakarta szemeit: - Jaj, de borzalmas!

- Mi bajod - ismételte Giacomo -, rosszul vagy?

- Nem bírom ki! - mondta Mseridon. Egy csapásra megváltozott előtte a kép. A tornyok és kupolák helyén most düledező viskók mocskos összevisszasága, trágyalé és nyomor özöne, a háztetőkön lobogók helyett sötét bögölyrajok, mint kórt árasztó porfelhők. Az öreg faggatta:

- Mit látsz, Mseridon? Mondd: rothadást és szennyet látsz ott, ahol eddig minden csodálatos volt? A paloták helyén hitvány kunyhókat látsz? Így van, Mseridon?

- Igen, igen, minden borzalmas lett. Miért? Mi történt?

- Én tudtam - válaszolta az öreg. - Tudtam, de nem mertem megmondani neked. Ez a mi sorsunk, embereké. Mindenért drága árat fizetünk. Soha nem kérdezted önmagadtól, mi adta az erőt az imádkozáshoz? A te imáidnak az ég haragja sem tudott ellenállni. Győztél, meggyógyultál. És most fizetsz.

- Fizetek? Miért?

- Mert a kegyelem oltalmazott. És a Mindenható kegyelme nem fukarkodik. Meggyógyultál, de már nem vagy az, aki valaha voltál. Miközben eltöltött a kegyelem, lassan-lassan, észrevétlenül kihalt belőled a magad életének a szeretete. Meggyógyultál, de mindaz, amiért te a gyógyulást áhítottad, egyre távolodott tőled, álomkép lett, papírhajó az évek tengerén. Én tudtam ezt. Azt hitted, legyőzöd Istent, pedig ő győzött le téged. Így örökre elveszítetted önző vágyaidat. Gazdag vagy, de nem érdekel már a pénz, fiatal vagy, de nem érdekelnek a nők. A várost trágyadombnak látod. Nemes voltál, most szent vagy; érted, hogy billen át a mérleg? Végre a mienk vagy, Mseridon! Egyedül abban lelheted meg boldogságodat, hogy itt maradsz köztünk, s vigasztalsz bennünket, leprásokat... Őr, zárd be az ajtót, mi visszajövünk.

Az őr behúzta a kaput.

Fordította: Ecker Ildikó